

* *Αχον και νά 'τον βολετό νά ξαναστρέφα πάλι
τὰ νῆατα τὰ παντέρημα, τὰ προτινά μου κάλλη,
νά πιῶ κρασί με τή 'μουργή νά νυχτοξεφαντώσω.*

* *ἀρμέγι* τό, *ἀρμέδι* Σίφν. *ἀμούργι* Κῶς Ρόδ. Τήλ.
ἀμούργιο Ρόδ.

Εκ τοῦ μεταγν. οὐς. *ἀμόλγιον*.

Ἀρμεγάρι, ὁ ἰδ.

Ἀρμεγιά ἡ, Κίμωλ. Κρήτ. Σίφν. κ.ά. *ἀρμεγὰ* Κρήτ.
ἀρμέα Νάξ. (Ἀπύρανθ. Φιλότ.)

Εκ τοῦ ρ. *ἀρμέγω* καὶ τῆς καταλ. - *ιά*.

Τὸ νά ἀμέλγη τις, *ἀρμεγμα* ἔνθ' ἄν.: *Ὡρα ἀρμεγὰς* Κρήτ.
* *Ἰνῆ* 'ς τὴν *ἀρμεγιά* ἠπῆανε τὰ πρόβατα Σίφν. Συνών.
ἀρμεγμα 1, *ἀρμεγμός*, *ἀρμεξι*, *ἀρμεξιά*, *ἀρμέξιμο*,
ἀρμεχτειό, *ἀρμεχτό* (ἰδ. *ἀρμεχτός*).

ἀρμεγιδεά ἡ, Κρήτ.

Εκ τοῦ οὐς. * *ἀρμεγίδι* καὶ τῆς καταλ. - *εἰά*.

Ποσότης γάλακτος μιᾶς ἀμέλξεως. Συνών. *ἀρμε-
γξά*, *ἀρμεξξά*.

* *ἀρμεγίος* ὁ, *ἀμουργίος* Κάρπ. *ἀμουργιός* Κάρπ.
— *Λεξ.* Βλαστ. 337.

Εκ τοῦ οὐς. * *ἀρμεγίον* < *ἀρμεγός*. Ἡ μεταβολὴ
τοῦ γένους κατὰ τὸ *ἀρμεγός*, ὁ δὲ καταβιβασμὸς τοῦ
τόνου καθὼς εἰς τὸ *ἀργαλειός* ἐκ τοῦ *ἐργαλειό* κττ.
* *Ἀρμεγάρι*, ὁ ἰδ.

ἀρμέγκο τό, Τσακων. *ἀρμέγκο* ὁ, Τσακων.

* Ἀγνώστου ἐτύμου.

Τὸ μετὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ σάπωνος ὑπολειπόμενον
ύγρον.

ἄρμεγμα τό, *ἄλμεγμαν* Πόντ. (Κερασ. Σάντ. Τραπ.
Χαλδ. κ.ά.) *ἄρμεγμα* κοιν. *ἄρμεμα* Ἄνδρ. Εὐβ. (Κο-
νίστρ.) Θράκ. (Σαρεκκλ.) Κεφαλλ. Κρήτ. Πελοπν. (Κορινθ.
Μεσσ.) Τήν. Χίος κ.ά. — *Λεξ.* Βλαστ. *ἄρμεμαν* Κύπρ.
ἄρμιγμα Ἡπ. Θράκ. (Αἰν.) Λέσβ. κ.ά. *ἄρμιμα* Β.Εὐβ.
Μακεδ. (Χαλκιδ.) Σάμ. Στερείλ. κ.ά. *ἄρμιμαν* Λυκ. (Λι-
βύσσ.) *ἄρδεμα* Σκῦρ. *ῥμέμα* Ρόδ.

Εκ τοῦ ρ. *ἀρμέγω*.

1) * *Ἀμελγμα* κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Σάντ. Τραπ.
Χαλδ. κ.ά.): *Καιρὸς γιὰ ἄρμεγμα*. *Χύθηκε τὸ γάλα ἀπάνω
'ς τ' ἄρμεγμα* κοιν. *Τοῦ χτηνί' τ' ἄλμεγμαν* Τραπ. Συνών.
ἰδ. ἐν λ. *ἀρμεγιά*. β) * *Ἀντλησις* οἴνου ἐκ τοῦ βαρελ-
λίου Πελοπν. (Κορινθ. κ.ά.) γ) Ἡ ἀπὸ τοῦ δένδρου συλ-
λογὴ τῶν ἐλαίων (Ἀθηνᾶ 28,312). δ) *Μεταφ.* ἡ δι'
οἰουδήποτε τρόπου χρηματικὴ ἢ ἄλλη τις ἐκμετάλλευσίς
τινος πολλαχ. 2) Τὸ ἀμελγόμενον ζῶον Θράκ. (Σαρεκκλ.
Τσακίλ.) Τήν.: *Δὲν ἔχει ἄρμεμα* Τήν.

ἀρμεγμός ὁ, ἀμάρτ. *ἀρμεμός* Κρήτ. Παξ.

Εκ τοῦ ρ. *ἀρμέγω*. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

* *Ἀρμεγμα* 1, ὁ ἰδ., ἔνθ' ἄν.: *Ἀρμεμὸ δὲν ἔχουνε τὰ ὀζᾶ*
(εἶναι δηλ. πάμπολλα) Κρήτ.

ἀρμεγολόγος, ὁ, ἀμάρτ. *ἀρμεολόγος* Θήρ.

Εκ τοῦ ρ. *ἀρμέγω* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - *λόγος*.

Τὸ δοχεῖον τοῦ ἀρμέγματος. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἀρμε-
γάρι*.

ἀρμεγόμαντρα ἡ, ἀμάρτ. *ἀρμεόμαντρα* Νάξ. (Φιλότ.)

Εκ τοῦ ρ. *ἀρμέγω* καὶ τοῦ οὐς. *μάντρα*.

Διαμέρισμα τῆς μάνδρας ὅπου ἀποχωρίζονται καὶ ἀμέλ-
γονται τὰ αἰγοπρόβατα. Πβ. *ἀνεβάτης* 4.

ἀρμεγός ὁ, *ἀλμεγός* Χίος *ἀμουργός* Κάσ. Σύμ. Τήλ.

— *Λεξ.* Βλαστ. *ἀρμεγός* Ἡπ. Θήρ. Ἰκαρ. Κάρπ. Κρήτ.

Κύθηρ. Κύθν. Κῶς Λέρ. Μῆλ. Νάξ. Πελοπν. (Λακων. Μάν.)
Χίος κ.ά. — ΚΚρυστάλλ. Ἔργα 2,38 — *Λεξ.* Βλαστ. *ἀρμι-
γός* Λέσβ. (Ἀγιάσ. κ.ά.) *ἀρμεός* Ἀμοργ. Θράκ. Ἰκαρ. Κάσ.
Κίμωλ. Κύθν. Νάξ. (Ἀπύρανθ. Γαλανᾶδ. Φιλότ.) Νίσυρ.
Σέριφ. Σίφν. Σῦρ. κ.ά. *ἀρδεός* Σκῦρ. *ἀρμεὸ* τό, Ἀνάφ.

Εκ τοῦ ἀρχ. οὐς. *ἀμολγός* (διαφόρου τοῦ Ὀμηρικοῦ
ἀμολγοῦ) ἀναφερομένου ἐν τῷ Μ. Ἐτυμολ. 86,11 καὶ
129,7 διὰ τοῦ μεταβατικοῦ τύπ. * *ἀρμογός*, ὁ ὁποῖος ἐγινε
ἀρμεγός κατ' ἐπίδρασιν τοῦ ρ. *ἀρμέγω*. Ἰδ. ΣΨάλτην
ἐν Ἀθηνᾶ 27 (1915) Λεξικογρ. Ἀρχ. 111 κέξ. Πβ. καὶ
HDawic ἐν Byzant. Zeitschr. 27,225. Ὁ ΓΧατζιδ. ΜΝΕ
2,120 ἐτυμολογεῖ κατ' εὐθείαν ἐκ τοῦ *ἀρμέγω*.

1) Ἐκεῖνος ποῦ ἀμέλγει, ὁ ἀμέλγων Κάσ. Κῶς. Ἡ σημ.
καὶ ἐν τῷ Μ. Ἐτυμολ. 129,7 «ἀμολγός ὁ ἐκπιάζων τὰ πρό-
βατα». Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἀρμεγάρις* 1. 2) Ἀγγεῖον
εἰς τὸ ὁποῖον ἀμέλγουν Ἀμοργ. Ἡπ. Θήρ. Θράκ. Ἰκαρ.
Κάρπ. Κάσ. Κίμωλ. Κρήτ. Κύθηρ. Κύθν. Λέρ. Λέσβ. Μῆλ.
Νάξ. (Ἀπύρανθ. Φιλότ. κ.ά.) Πελοπν. (Μάν.) Σέριφ. Σίφν.
Σύμ. Σῦρ. Τήλ. Χίος κ.ά. — ΚΚρυστάλλ. ἔνθ' ἄν. — *Λεξ.*
Βλαστ.: Ἄσμ.

*Μιά μονοβύζαν ἤρμεξεν κ' ἐννεὰ ῥμεγούς ἐπιάσε
κι ἄλλην διβύζαν ἤρμεξεν κι ἄλλους ἐννεὰ ἐπιάσε*

Χίος

*Εἴκοσι ἄρμεούς θὰ θέλῃς καὶ καζάνια δεκοχτὼ
καὶ σκαφίδια κι ἀμουργούς νὰ μὴν ἔχουν μετρημὸ*

Κάσ. — Ποίημ.

*Ν' ἀρμέγῃς κάθε πρόβατο κ' ἐννεὰ ἄρμεγούς νὰ βγάξης,
ν' ἀρμέγῃς κάθε γίδι σου κι ἄλλους ἐννεὰ νὰ βγάξης*

ΚΚρυστάλλ. ἔνθ' ἄν. Ἡ σημ. καὶ παρὰ Μ. Ἐτυμολ. 86,11
«ἀμολγός σημαίνει . . . σκεῦος ἐν ᾧ ἀμέλγουν τὸ γάλα οἱ

ποιμένες». Συνών ἰδ. ἐν λ. *ἀρμεγάρι*. β) Ἀγγεῖον

εἰς τὸ ὁποῖον ἐκάστη γυνὴ μετὰ τὸ ἄρμεγμα χύνει τὸ γάλα

πρὸς κοινήν τυροκομίαν Νάξ. (Γαλανᾶδ.) γ) Ἀγγεῖον

ιδίας κατασκευῆς πρὸς διήθησιν καὶ καθαρισμὸν τοῦ γά-
λακτος Σκῦρ. δ) Δοχεῖον ἔχον εἰς τὸ ἔμπροσθεν μέρος

σωλῆνα διὰ τοῦ ὁποῖου χύνεται τὸ ὑγρὸν Πελοπν. (Λακων.)

ε) Δοχεῖον πρὸς ἀντλησιν ὕδατος Ἀνάφ. Συνών. ἰδ.

ἐν λ. *ἀνασυρτάρι*. ς) Ἡ θηλὴ τοῦ μαστοῦ γαλακτο-
φόρου ζῴου Θήρ. 3) Ἡ ὥρα τοῦ ἀρμέγματος Κῶς. 4)

Ἡ ἐποχὴ τοῦ ἔτους καθ' ἣν ἀμέλγονται τὰ πρόβατα Τήλ.

5) Ὁ τόπος ὅπου ἀμέλγουν Λέσβ. (Ἀγιάσ.): *Κάθα
μαριόλους κάθιτι 'ς τὸν ἀρμιγὸ τοῖ τζ'δᾶ τοῦ μ'νιάτ'κον.*

Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἀρμεγῶνας* 2.

ἀρμεγοχάρανα τά, ἀμάρτ. *ἀρμεοχάρανα* Σίφν.

Εκ τῶν οὐς. *ἀρμεγοὶ* καὶ *χαρανά*.

Τὸ σύνολον τῶν ἀγγείων καὶ τῶν συνέργων τῆς γαλα-
κτοκομίας.

ἀρμέγω, *ἀλμέγω* Ἡπ. (Ζίτσ.) Καππ. (Ἀνακ. Σίλατ.
Σινασσ. Φερτ. κ.ά.) Πόντ. (Ἀμισ. Κερασ. Κοτύωρ. Κρώμν.

Σάντ. Σαράχ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) *ἀλμέγω* Πόντ. (Ὀφ.
Τραπ.) *ἀλμέζω* Καππ. (Ἀνακ. Ἀραβάν. Τελμ. Φερτ.)

ἀρμέγω κοιν. καὶ Καππ. (Ἀνακ.) *ἀρμέω* Ἀμοργ. Ἄνδρ.
Ἀπουλ. (Καλημ.) Ἡπ. Θήρ. Θράκ. Καλαβρ. Κάρπ. Κέως

Κρήτ. (Βιάνν. κ.ά.) Κύθν. Νάξ. (Ἀπύρανθ. Φιλότ. κ.ά.)
Παξ. Σέριφ. Σίφν. κ.ά. *ἀρμέγον* βόρ. ιδιῶμ. καὶ Πε-

λοπν. (Μάν.) *ἀρμέον* Ἡπ. (Ζαγόρ. κ.ά.) Λυκ. (Λιβύσσ.) Μα-
κεδ. (Χαλκιδ. κ.ά.) Πελοπν. (Καλάβρυτ.) Σάμ. Στερελλ.
(Αἰτωλ.) κ.ά. *ἀρμέζ-ζω* Καλαβρ. (Μπόβ.) *ἀἰμέγον* Σα-
μοθρ. *ἀρδέον* Σκῦρ. *ῥιμέζω* Καππ. (Φάρασ.) *ῥμέω*

Κίμωλ. Μεγίστ. Ρόδ. Σύμ. Τήλ. *ῥουμέω* Σύμ.
Τὸ μεσν. *ἀρμέγω*, ὁ ἐκ τοῦ ἀρχ. *ἀμέλγω* διὰ τοῦ
διαμέσου τύπ. *ἀλμέγω* γεννηθέντος κατὰ μετάθεσιν τοῦ λ.

Ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἐπιστ. Ἐπετ. Πανεπ. 13 (1917) 189. "Ὅτι ἡ λ. μεσν. μαρτυρεῖ τὸ οὖσ. ἀρμεγάδι, ὃ ἰδ. Περὶ τῆς τροπῆς τοῦ λ εἰς ρ πβ. ἀδελφός - ἀδερφός, ἀλμη - ἄρμη κττ. Περὶ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ι ἐν τῷ ἀλιμέγω ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 1,4.

1) Ἐκπιέζων τοὺς μαστοὺς ζῶου ἐξάγω τὸ γάλα, ἀμιέλω κοιν. καὶ Ἀπουλ. (Καλημ.) Καλαβρ. (Μπόβ. κ.ά.) Καππ. (Ἀνακ. Ἀραβάν. Σίλατ. Σινασσ. Τελμ. Φάρασ. Φερτ. κ.ά.) Πόντ. (Ἀμισ. Κερασ. Κοτύωρ. Κρώμν. Ὁφ. Σάντ. Σαράχ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.): Ἀρμέγω τὴν ἀγελάδα - τὴν κατοίκα - τὸ πρόβατο - τὰ γαλάρια - τὰ πράματα κττ. κοιν. Ἀλμέγω τὴν ἀγελάδα Κερασ. Ἀρμέγου τὴ γίδα καὶ τυροκομοῦ Μάν. Ἀλμέγω τ' αἰῖδ' - τὸ πρόβατον - τὸ χτήνον Τραπ. Χαλδ. κ.ά. Ἐλίμεξα τὸ ζῷον Ὁφ. Χαοῦ τὸ ζῷον ζόρικα ἀλιμέται (αὐτὸ τὸ ζῷον δύσκολα ἀμέλγεται) Ὁφ. Τὸ χτήνο μ' ἄλλο κ' ἀλμέχεται (ἡ ἀγελάδα μου δὲν ἀρμέγεται πλέον. κ' ἀλμέχεται ἐκ τοῦ κ' ἀλμέχεται) Κοτύωρ. || Φρ. Ἐνα γάλα τὴν ἀρμέγω (λ. γ. τὴν ἀγελάδα, ἥτοι ἅπαξ τῆς ἡμέρας τὴν ἀμέλω) Σῦρ. Βάλ' τα πάλι νὰ τ' ἀρμέξουμε (ἐπὶ τῶν ἐπανερχομένων εἰς τὸν αὐτὸν λόγον ἢ τὴν αὐτὴν πράξιν) πολλαχ. Αἰτι νὰ τ' ἀρμέξουμε (νὰ οὐρήσωμεν) Μακεδ. (Βλάστ.) || Παροιμ. φρ. Καλὴ ἀγελάδα βρῆκε κι ἀρμέγει! (ἐπὶ τοῦ ποικιλοτρόπως ἀποσπῶντος παρὰ τινος χρήματα ἢ ἄλλας ὑλικὰς ὠφελείας). Τὸν ἔχει ἀγελάδα καὶ τὸν ἀρμέγει (συνών. τῇ προηγούμενῃ) πολλαχ. Πίσω νὰ τ' ἀρμέξουμε (ἐπὶ ἐπαναλήψεως ἀποτυχόντος ἔργου) Πελοπν. (Γορτυν.) Φέρο' τα νὰ τ' ἀρμέξουμε (ἐπὶ παρουσιαζομένης δυσκολίας ἢ ἀνεπανορθώτου κακοῦ) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Βάρο' τα πίσω νὰ τ' ἀρμέξουμε (ἐπὶ ἀνωφελοῦς πλέον ἐπαναλήψεως συζητήσεως) Μακεδ. (Καταφύγ.) Βάλε τα πίσω νὰ τ' ἀρμέξουμε (ἐπὶ δυστρόπου ἐπαναφέροντος πάντοτε τὰς αὐτὰς ἀντιρρήσεις) Κρήτ. || Παροιμ. Ἀρμεγε λαγούς καὶ κούρενε χελῶνες (ἐπὶ ματαιοπονίας) πολλαχ. Μᾶς ἐφάγαν τὸ χορτάρι, βάρο' τα νὰ τ' ἀρμέξουμε (ἐπὶ τοῦ ζητοῦντος προφάσεις τιμωρίας ἢ ἐκδικήσεως) Πελοπν. (Λακων.) Θέλεις ρούφα κι ἄρμεγε, θέλεις ἄρμεγε καὶ ρούφα (ἐπὶ ἔργων ὁμοίων ἐν τῇ παρουσιαζομένῃ δυσκολίᾳ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν) Ἡπ. || Ἀσμ.

Ῥόμαν τὸ Γιάννην κ' ἔλουσα καὶ 'ς σὸ κουνὶν κ' ἐθέκα, Ῥόμαν τὰ χτήνη κ' ἔλμεξα καὶ 'ς σὸ μαντρίν κ' ἐφέκα Πόντ.

Κι ἀκμὴν τὸν Γιάννη κ' ἔλουσα, 'ς τὸν ἄγι-Γιάννη κ' ἔθηκα, κι ἀκμὴν τὰ χτήνη κ' ἔλμεξα, μεσημέριν κ' ἐποίκα

Καππ. Καὶ ἀμτβ. παράγω γάλα Νάξ. (Ἀπύρανθ.): Τὸ μονοβύζικο ζῷον κεῖνο ἀρμέει πλεονέκτερο, μάτι νὰ μὴ δὸ πιάση, παρὰ νὰ 'θεν ἔχει τέσσερεις ρῶες. β) Συνθλίβω, πιέζω τι πρὸς ἐξαγωγήν ὑγροῦ ἢ ἄλλου τινός, ἐκπιέζω Ἀμοργ. Ἡπ. κ.ά.: Ἀρμέου τοῦ προουκάλ' γιὰ νὰ βγῇ οὐ ἔμπρους (προουκάλ' = δοθιὴν) Ἡπ. Ἀρμέγω τὸ πιτσουλικὸ (πιάνω τὸν φελλὸν τοῦ σάκκου τῆς τράτας καὶ τὸν τινάζω διὰ νὰ ἔλθουν τὰ ψάρια ἐμπρὸς) Ἀμοργ. 2) Μεταγγίζω, ἐπὶ οἴνου μεταφερομένου ἀπὸ τοῦ ληνοῦ εἰς βαρέλλια Πελοπν. (Καλάβρυτ. Κορινθ. Λάστ. κ.ά.): Ἀρμέγω τὸ κρασί Καλάβρυτ. Κορινθ. 3) Δρέπω, συλλέγω, ἐπὶ καρπῶν συνήθως τῆς ἐλαίας κατὰ τρόπον ἀμέλξεως (ἰδ. ΒΦάβην ἐν Ἀθηνᾶ 46 (1935) 214) Ἀμοργ. Ἡπ. (Πρέβ.) Πελοπν. (Ἀργολ.) κ.ά.: Ἀρμέγω τοῖς ἐλαίαις Ἀμοργ. Ἀργολ. Πρέβ. β) Κατ' ἐπέκτ. πορίζομαι Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά.: Ἀποὺ 'κεῖν' τ' ἀμπιλά' ἀρμέου κι ζῶ Αἰτωλ. Ἐχ' κατ' χουραφάκια, οὐλ' ἀποὺ 'κεῖν' ἀρμέει αὐτόθ. 4) Μεταφ. λαμβάνω συνεχῶς παρὰ τινος χρήματα ἢ ἐπιτυχάνω ἄλλας ὠφελείας πολυτάκως δι' ἐπιμόνων καὶ ὀχληρῶν αἰτήσεων ἢ καὶ λάθρᾳ, ἐκμεταλλεύομαι κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Τραπ. Χαλδ.

κ.ά.): Τὸν ἀρμέγει. Τὸν ἄρμεξε δυνατά. Τὸν ἀρμέξανε καλὰ κοιν. Τὸν πιδὶ ἄρμιξι τοὺν πατέρα τ' Ἡπ. Καλὰ τοὺν ἀρμέξανι Σάμ. Ἐχου τ'ς γουνέουζ-ου-μ' ἀκόμα κι οὐλον κατ' ἀρμέου (ἔχω τοὺς γονεῖς μου ἀκόμη καὶ συνεχῶς κατὰ τοὺς παίρνω) Αἰτωλ. Ἀ σὲ 'ρουμέξη θέλει (ἄ = θά) Σύμ. Ἀλμέγω ἕναν ποῦ ζουμί' (ποῦ ζουμίζει, ἔχει ζουμί, χρήματα) Τραπ. Καλὰ καλὰ ἔλμεξεν αὐτον Τραπ. Χαλδ. || Φρ. Ἐρμεξέ με ὡς τὸ κόκκαλο (μοῦ πήρε ὅ,τι εἶχα) Κρήτ. Συνών. τρυγῶ.

Πβ. ἀρμεύω.

ἀρμεγῶνας ὁ, Ἡπ. Χίος — ΚΚρυστάλλ. Ἔργα 2,68 — Δεξ. Βλαστ.

Ἐκ τοῦ ἀμέλγων μετοχ. τοῦ ἀρχ. ρ. ἀμέλω κατ' ἀναλογ. τῶν περιεκτικῶν εἰς - ὦνας. Ἰδ. GHatzidakis Einleit.*143 σημ.

1) Ἀγγεῖον ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἀμέλγουν Χίος. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀρμεγάρι. 2) Τὸ διαμέρισμα τῆς μάνδρας ὅπου ἀμέλγουν τὰ ζῷα Ἡπ. Χίος — ΚΚρυστάλλ. ἐνθ' ἀν. — Δεξ. Βλαστ.: Ἀσμ.

Ὄντας σειοτῆς καὶ λυγιστῆς καὶ μπῆς 'ς τὸν ἀρμεγῶνα, μέσα καθριά σου χαίρεται, ψυχὴ σου καμαρώνει

Χίος — Ποίημ.

Σ τὸν ἀρμεγῶνα ὁ πιστικὸς νὰ φέρῃ τὸ κοπάδι,

νὰ στρέφουν ἀπὸ τὲς βοσκὲς 'ς τὴν κούρνια τὰ πουλλάκια ΚΚρυστάλλ. ἐνθ' ἀν. Συνών. ἀρμεγαδιῶνας, ἀρμεγὸς 5, ἀρμεχτούρα.

ἀρμεγῶνι τό, ἀμάρτ. ἀρμεῶνιν Ἰκαρ. ἀρμεῶνι Ἄνδρ. ἀρμεῶνι Ἄνδρ.

Ἐκ τοῦ οὖσ. ἀρμεγῶνας.

Ἀρμεγῶνας 1, ὃ ἰδ.

ἀρμεγωσουρώνω ἀμάρτ. ἀρμεωσουρώνω Κύθν.

Ἐκ τῶν ρ. ἀρμέγω καὶ σουρώνω.

Ἐγγέω τὸ ἐκάστοτε ἀμελγόμενον γάλα ἐντὸς ἀνηρτημένου σακκουλλίου ἐκ πυκνοῦ παννίου, ἵνα διηθουμένου τοῦ ὁροῦ μείνῃ ἡ συμπαγεστέρα οὐσία ὡς εἶδος τυροῦ.

ἀρμελοκόβομαι Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ οὖσ. ἀρμὸς καὶ τοῦ ρ. μελοκόβομαι ἀντὶ ἀρμομελοκόβομαι ἀποβληθείσης κατ' ἀνομ. τῆς συλλαβῆς μο.

Αἰσθάνομαι ἀτονίαν εἰς τὰς ἀρθρώσεις τοῦ σώματος ἐκ πυρετοῦ ἢ τρόμου: Δὲν ἤξερω καθ' ἀπόγιομα τί ἔχω κι ἀρμελοκόβομαι. Τὴν ὥρα ποῦ τ' ἄκουσα ἀρμελοκόπηκα. Δὲν ἤξερω γιὰτί εἶμαι σὰν ἀρμελοκομμένος! Πβ. ἀρμοκόβομαι (ἰδ. ἀρμοκόβω 1).

ἀρμενάλι τό, Λευκ.

Ἐκ τοῦ οὖσ. ἄρμενο καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ἄλι.

1) Μικρὸν παράθυρον τῆς στέγης τὸ ὁποῖον χρησιμεύει διὰ τὸν ἀερισμὸν τῆς οἰκίας: Ἀνέβηκε ν' ἀνοίξῃ τ' ἀρμενάλα νὰ πάρῃ ἀέρα τὸ σπίτι. 2) Ἡ ἀνωτάτη ὀροφὴ τῆς οἰκίας: Φρ. Ἀνέβηκε ἀπὸν 'ς τ' ἀρμενάλι (εἰς μέρος ὑψηλόν). 3) Οἰκία μεγάλη καὶ παρημελημένη καὶ εἰς τὸν ἀνεμὸν ἐκτεθειμένη: Τί μ' ἔφερρες νὰ κάτσω σὲ τοῦτο τ' ἀρμενάλι ποῦ δὲν ἔχει μιὰ ζεστὴ γωνιά; Συνών. ἄρμενο 3.

ἀρμενᾶς ὁ, Κάρπ.

Ἐκ τοῦ οὖσ. ἄρμενο καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ἄς.

Ἀνεμόμυλος.

ἀρμενᾶτος ἐπίθ. ἀμάρτ. Θηλ. ἀρμενάτη Κύθηρ. Νάξ. (Κινίδ.) Ρόδ. ἀρμενάτα τά, Ἀμοργ.

